

ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Στην άσημνια Σου γιορτή χίλια φιλιὰ Σοῦ στέρω,
Κ' ὑψώνω σὲ μιὰ δέηση τὸ ἔρωτικὸ ποτήρι,
Μ' εὐλάβεια τὸ κεράκι μου στὸ εἰκόμισμά Σου φέρνω,
Ποῦ ξεχωρίζει ζωντανὸ μέσ' στ' ἅγιο Σου ἀργαστήρι.

Μὲ τὸ δικό Σου τ' ὄνομα, ποῦ εἶνε τραγούδι μόνο,
Καὶ φέγγει σὰν πρωτομαγιάς νύχτα μέσ' στὸ φεγγάρι,
Πλέκω στεφάνι ὀλόδροσο στὸ μαγικὸ Σου θρόνο,
Ποῦ στέκεσαι ὑπερούσια βασίλισσα στὴ χάρη.

Κι' ὁ νοῦς μου πάντα νείρεται μιὰ παραδείσια πλάση,
Κ' ἓνα ἀκρογιάλι ἀσύγκριτο τοῦ γαλανοῦ Αἰγαίου,
Ποῦ νᾶρχεται ἀπ' τὰ πέλαγα τὸ κῦμα νὰ ἡσυχάση,

Μὲ τὸ γλυκὸ νανούρισμα τῆς Ψάπφας καὶ τοῦ Ἄλκαλου.
Στὸ πανηγύρι τῆς χαρᾶς μύρα κι' ἀνθούς σκορπίζω,
Καὶ τὸ ποτήρι μὲ κρασὶ γλυκόπιστο γιομίζω.

ΔΗΜ. ΓΡ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ